

Številka: 018-008/2026-5
Datum: 11. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter Marka Medveda in Igorja Luzarja, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Prenova prostorov Dijaškega doma Drava za zagotavljanje univerzalne dostopnosti (kjer se upoštevajo okoljski vidiki)*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja SENMED, inženirsko, tehnično svetovanje, projektiranje, gradnja in druge storitve, Preradovičeva ulica 20D, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Dijaški dom Drava Maribor, Smetanova ulica 67, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), dne 11. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po postopku naročila male vrednosti oddaja javno naročilo za prenovo prostorov Dijaškega doma Drava za zagotavljanje univerzalne dostopnosti (kjer se upoštevajo okoljski vidiki). Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo dne 8. 12. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN009575/2025-SL1/01.

Vlagatelj je zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 5. 1. 2026. Navaja, da se zahtevek za revizijo nanaša na referenčne pogoje (CC-SI 113 in 1264), uporabo klasifikacije CC-SI kot merila tehnične usposobljenosti, neustrezno

podaljšanje rokov ter kršitve temeljnih načel javnega naročanja. Po zatrjevanju vlagatelja izpodbijani pogoji za sodelovanje niso vsebinsko povezani s predmetom javnega naročila, saj klasifikacija CC-SI ne izkazuje tehnične zahtevnosti izvedbe GOI del. Klasifikacija CC-SI je statistična evidenčna oznaka in ne tehnični ali varnostni standard, zato ne more predstavljati zakonitega pogoja za ugotavljanje tehnične usposobljenosti. Razširitev na CC-SI 1264 ne odpravlja kršitve, temveč jo pogloblja. Naročnik z neupravičenimi pogoji omejuje konkurenco, roki pa so navidezno podaljšani, kar krši načeli transparentnosti in enakopravne obravnave ponudnikov. Glede na navedeno vlagatelj predlaga, da se sporne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razveljavijo, naročniku pa se naloži sprememba slednjih na zakonit in sorazmeren način. Poleg navedenega vlagatelj predlaga tudi izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila do pravnomočne odločitve o zahtevku za revizijo in zahteva povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom, št. 4301-1/2025-6 z dne 8. 1. 2026, zadržal postopek oddaje javnega naročila do pravnomočne odločitve naročnika oziroma Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo.

Naročnik je dne 19. 1. 2026 sprejel in dne 20. 1. 2026 na portalu javnih naročil objavil sklep, št. 4301-1/2025-12, s katerim je zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. V zvezi z zahtevo, da je moral biti vsaj eden izmed referenčnih objektov, na katerem so se izvajala GOI dela, iz skupine 113 ali 1264 po Enotni klasifikaciji vrst objektov (Uradni list RS, št. 109/11; v nadaljevanju tudi: CC-SI 2012), naročnik uvodoma zatrjuje, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne preseže ravni pavšalnega zatrjevanja, v nadaljevanju pa navaja, da je predmet javnega naročila prenova prostorov dijaškega doma za zagotavljanje univerzalne dostopnosti. To pomeni, da je izpodbijana referenčna zahteva vsebinsko povezana s predmetom javnega naročila, saj naročnik z njo preverja usposobljenost ponudnikov za izvedbo primerljivih GOI del na objektih enake ali primerljive namembnosti, z enakimi ali primerljivimi tehničnimi ter organizacijskimi zahtevami. Res CC-SI 2012 predstavlja klasifikacijo vrst objektov, ki ima evidenčni značaj, vendar to ne pomeni, da je uporaba navedene klasifikacije brez vsebinskega pomena. Nasprotno, klasifikacija CC-SI 2012 jasno opredeljuje namembnost objektov, ta pa vpliva na naravo, obseg in kompleksnost GOI del, ki se na posameznem objektu izvajajo, prav tako pa tudi na organizacijo gradnje, faznost del, varnostne zahteve in usklajevanje z uporabniki objekta. Objekti se po klasifikaciji CC-SI 2012 bistveno razlikujejo ne le po tehničnih značilnostih, temveč tudi po funkcionalnih ter uporabniških zahtevah. Izvedba GOI del na objektu, ki je namenjen bivanju posebnih družbenih skupin (npr. dijaški dom), ni primerljiva z izvedbo del na objektih drugačne namembnosti, kot so npr. skladišča ali industrijski objekti, čeprav bi lahko šlo v vseh navedenih primerih za objekte visoke gradnje. Naročnik je referenčni pogoj oblikoval z namenom, da preveri izkušnje ponudnikov z izvedbo GOI del na objektih, ki so po svoji namembnosti in funkciji primerljivi s predmetom javnega naročila. Uporaba klasifikacije CC-SI 2012 v okviru referenčnega pogoja zato ne pomeni uvajanja tehničnega ali varnostnega standarda, temveč predstavlja kriterij za opredelitev vrste objektov, v zvezi s katerimi so morale biti pridobljene reference, z navedenim pa naročnik zagotavlja povezavo referenčnega pogoja s predmetom javnega naročila. Iz navedb vlagatelja tudi ne izhaja, da bi se vlagatelj zavzemal za določitev druge (ali širše) klasifikacije objektov, temveč je iz njegovih navedb razvidno stališče, da bi moral naročnik zahtevo po klasifikaciji CC-SI 2012 v zvezi z referenčnimi objekti v celoti opustiti. Navedeno bi v konkretnem primeru pomenilo, da bi bile kot ustrezne priznane reference za izvedbo GOI del na objektih povsem različnih namembnosti in funkcij, ki s predmetom javnega naročila niso primerljive. Posledično bi bilo za naročnika vseeno, ali je ponudnik izvajal GOI dela na objektu, namenjenem bivanju posebnih družbenih skupin (npr. dijaški dom), ali pa na objektih povsem drugačne narave, kot so bencinske črpalke, skladišča ali drugi infrastrukturni oziroma poslovni objekti. Ob navedenem naročnik

dodaja še, da je s spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izpodbijano referenčno zahtevo (še) razširil, in sicer je poleg skupine 113 iz klasifikacije CC-SI 2012 priznal tudi razred 1264. Nesmiselne so zato navedbe vlagatelja, da je naročnik z razširitvijo še poglobil kršitev, niti se naročnik do njih ne more vsebinsko opredeliti, saj vlagatelj ni navedel, na kakšen način naj bi bila navedena klasifikacija strožja ali manj ugodna. Dalje vlagatelj zatrjuje tudi kršitev temeljnih načel javnega naročanja ter kršitev z neustrezno podaljšanimi roki, pri čemer ne navaja nobenih dejstev ali dokazov za podkrepitev svojih navedb. V tej zvezi naročnik pripominja, da je na podlagi zahtev ponudnikov rok za prejem ponudb preko portala javnih naročil transparentno in pravočasno podaljšal na 13. 1. 2026. Pri tem ne gre spregledati, da se predmetni postopek vodi kot postopek naročila male vrednosti, pri katerem Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju ZJN-3) ne določa minimalnega roka za prejem ponudb. Naročnik je tudi na vsa prejeta vprašanja odgovoril pravočasno (tj. 29. 12. 2025), kar je bilo sicer ustrezno že glede na prvotni rok za prejem ponudb (tj. 6. 1. 2026), pa vendar je navedeni rok podaljšal. Ob odsotnosti navedb, očitkov in dejstev vlagatelja glede zatrjevanega »navideznega podaljšanja rokov« se naročnik meritorno podrobneje ne more opredeliti do v tej zvezi podanih očitkov vlagatelja. Glede na vse navedeno je po mnenju naročnika potrebno zahtevek za revizijo zavrniti kot neutemeljenega.

Naročnik je dne 20. 1. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 20. 1. 2026 opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu ter vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Zatrjuje, da je v zahtevku za revizijo jasno, določno in strukturirano navedel pravno odločilna dejstva, pri čemer zahteva naročnika po dodatni konkretizaciji v okoliščinah, ko vlagatelj izpodbija primernost ter sorazmernost razpisnega pogoja, pomeni nedopustno zaostrovanje trditvenega bremena in pretiran formalizem, ki ni skladen z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije. Vlagatelj izpostavlja, da bistvo spora ni v namembnosti objekta, temveč v dejstvu, da klasifikacija CC-SI 2012 ne izkazuje tehnične zahtevnosti izvedbe GOI del, prav tako ne izkazuje zahtevnosti organizacije gradnje ter specifičnih tehničnih ali izvedbenih zahtev, ki bi bile relevantne za predmet javnega naročila. V primeru klasifikacije CC-SI 2012 gre namreč za administrativno-statistično razvrstitev objektov, ki sama po sebi ne more predstavljati zakonitega kriterija za ugotavljanje tehnične usposobljenosti ponudnikov. Naročnik navaja tudi, da je z razširitvijo referenčnega pogoja odpravil oziroma omilil očitane kršitve, takšno stališče pa je pravno nevzdržno. Če kriterij sam po sebi ni primeren za ugotavljanje tehnične usposobljenosti, razširitev kriterija ne more vzpostaviti zakonitosti slednjega. Glede naročnikovih navedb v zvezi z roki za oddajo ponudb pri naročilih male vrednosti pa ne gre spregledati, da tudi za postopke naročila male vrednosti veljajo temeljna načela javnega naročanja, presoja ustreznosti rokov pa ne more biti zgolj formalna, temveč mora upoštevati obseg in zahtevnost dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, število in vsebino sprememb ter dejanski čas, ki je ponudnikom ostal za pripravo konkurenčnih ponudb. Naročnik teh okoliščin v konkretnem primeru ni vsebinsko obravnaval, temveč se je omejil na formalno sklicevanje na skupno trajanje postopka, kar pa ne zadošča za zavrnitev očitanih kršitev.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil in v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (vključno z vprašanji potencialnih ponudnikov in odgovori naročnika nanje, objavljenimi na portalu javnih naročil).

Po pregledu navedene dokumentacije in preučitvi navedb vlagatelja ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je najprej spor glede vprašanja o zakonitosti izpodbijanih pogojev za sodelovanje.

Naročnik ima v skladu s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 možnost, da v postopku javnega naročanja z namenom ugotavljanja sposobnosti gospodarskih subjektov za izvedbo javnega naročila določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na: a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, b) ekonomski in finančni položaj ter c) tehnično in strokovno sposobnost. V skladu z drugim odstavkom 76. člena ZJN-3 lahko naročnik gospodarskim subjektom kot zahtevo za sodelovanje naloži le pogoje iz navedenega člena ZJN-3, pri čemer lahko v postopek javnega naročanja vključi zgolj tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima kandidat ali ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja.

Glede tehnične in strokovne sposobnosti, v zvezi s katero vlagatelj v konkretnem primeru naročniku očita kršitve, lahko naročnik skladno z desetim odstavkom 76. člena ZJN-3 določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil.

Možna dokazila za dokazovanje tehnične sposobnosti so navedena v osmem odstavku 77. člena ZJN-3. V skladu s točko b) osmega odstavka 77. člena ZJN-3 lahko naročnik zahteva, da gospodarski subjekt tehnično sposobnost za izvedbo javnega naročila dokaže s seznamom najpomembnejših dobav blaga ali opravljenih storitev v zadnjih treh letih, skupaj z zneski, datumi in navedbo javnih ali zasebnih naročnikov. Zaradi zagotovitve ustrezne ravni konkurence lahko naročnik po potrebi navede, da bo upošteval dokazila o ustreznih dobavah blaga ali opravljenih storitvah izpred več kot treh let.

Iz navedenih zakonskih določb izhaja, da ZJN-3 opredeljuje zgolj osnovna izhodišča za določanje pogojev za priznanje tehnične in strokovne sposobnosti ter možna dokazila za dokazovanje slednje, ne določa pa samih vsebinskih zahtev. Navedene pogoje in dokazila mora tako v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila določiti naročnik sam, pri čemer morajo biti vse zahteve povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila. Nadalje morajo biti vse zahteve, ki jih naročnik določi v postopku oddaje javnega naročila, vključno z zahtevami glede pogojev za priznanje tehnične in strokovne sposobnosti, skladne s temeljnimi načeli javnega naročanja, zlasti z: a) načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), v skladu s katerim naročnik ne sme neupravičeno omejevati konkurence med ponudniki; b) načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), v skladu s katerim mora naročnik zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja; in c) načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3), v skladu s katerim se mora javno naročanje izvajati sorazmerno predmetu javnega naročanja, predvsem glede izbire, določitve ter uporabe pogojev, zahtev in meril, ki morajo biti smiselno povezani s predmetom javnega naročila. Iz navedenega pa sledi, da mora imeti naročnik (tudi) za zahteve v zvezi s pogoji za priznanje tehnične in strokovne sposobnosti, z določanjem katerih že po naravi stvari ustvarja razlikovanje med ponudniki, ki te pogoje izpolnjujejo, in ponudniki, ki jih ne izpolnjujejo, objektivno opravičljive razloge.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavju »Obvezna vsebina ponudbe«, točkah e.2.) in e.3.) zahteval:

»Seznam referenc ponudnika oz. ponudnikov v skupnem nastopu, to je najvažnejših referenc v zadnjih petih (5) letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na Portalu javnih naročil in sicer je ponudnik v zadnjih petih (5) letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na Portalu javnih naročil:

- *uspešno izvedel GOI dela (gradbena, obrtniška, strojna in elektroinštalacijska dela) v smislu prenove/sanacije/adaptacije/rekonstrukcije/dozidave/nadzidave/novogradnje na vsaj treh (3) objektih visokih gradenj, v vrednosti izvedenih GOI del (po eni izkazani referenci vezani na eno pogodbo) minimalno 200.000,00 EUR (brez DDV). Vsaj eden izmed referenčnih objektov na katerem je izvajalec izvajal GOI dela mora biti iz skupine 113 po Enotni klasifikaciji vrst objektov (Ur. l. RS, št. 109/11) - Stanovanjske stavbe za posebne družbene skupine ali iz skupine 1264 po Enotni klasifikaciji vrst objektov (Ur. l. RS, št. 109/11) – Stavbe za zdravstveno oskrbo.«*

in

»Seznam referenc za predvidenega Vodjo del (prej Odgovornega vodjo del) v zadnjih petih (5) letih, šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na Portalu javnih naročil (Obrazec 6.3), in sicer je v zadnjih petih (5) letih (šteto od dneva objave obvestila o tem naročilu na Portalu javnih naročil) izvajal funkcijo Vodje del (prej Odgovornega vodje del):

na vsaj dveh (2) objektih visokih gradenj, kjer so se izvajala GOI dela (gradbena, obrtniška, strojna in elektroinštalacijska dela) v smislu prenove /sanacije/adaptacije/rekonstrukcije/dozidave/nadzidave/novogradnje in kjer je bila vrednost izvedenih GOI del minimalno 200.000,00 EUR brez DDV (po eni izkazani referenci vezani na eno pogodbo). Vsaj eden izmed referenčnih objektov na katerem so se izvajala GOI dela mora biti iz skupine 113 po Enotni klasifikaciji vrst objektov (Ur. l. RS, št. 109/11) - Stanovanjske stavbe za posebne družbene skupine ali iz skupine 1264 po Enotni klasifikaciji vrst objektov (Ur. l. RS, št. 109/11) – Stavbe za zdravstveno oskrbo.«.

Naročnik je v zvezi z navedenima pogojema določil še, da so morala biti dela na referenčnih objektih uspešno zaključena, kot dokazilo za izpolnjevanje obravnavanih pogojev pa je zahteval predložitve »Obrazca 6.1« (za referenčni pogoj) in »Obrazca 6.3« (za kadrovski pogoj) ter ESPD (za oba pogoja).

V konkretnem primeru med strankama ni sporno, da je naročnik v okviru obravnavanih pogojev za sodelovanje tako za ponudnika kot za kader zahteval reference, povezane z izvedbo GOI del, nadalje pa tudi ni sporno, da je moral biti skladno z naročnikovo zahtevo vsaj eden izmed referenčnih objektov, na katerem so se izvajala GOI dela, iz skupine 113 ali 1264 po klasifikaciji CC-CI 2012.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje, da bi se moral naročnik v okviru navedenih pogojev za sodelovanje – namesto na klasifikacijo CC-SI 2012 – sklicevati na drugo pravno podlago, niti ne zatrjuje, da na podlagi pogojev za sodelovanje, kot jih je v konkretnem primeru oblikoval naročnik, ni mogoče ugotoviti, kateri so tisti (konkretni) objekti, v zvezi s katerimi so morala biti referenčna dela izvedena. Prav tako vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje, da objekti iz skupine 113 ali razreda 1264 klasifikacije CC-SI 2012 niso primerljivi z objekti, na katerih se bodo v danem primeru izvajala GOI dela, kot tudi ne, da bi se moral naročnik v okviru pogojev za

sodelovanje sklicevati na objekte iz določene druge skupine ali razreda klasifikacije CC-SI 2012. Nasprotno – vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje (le), da se naročnik v okviru pogojev za sodelovanje sploh ne bi smel sklicevati na klasifikacijo CC-SI 2012, saj je slednja zgolj statistična oziroma evidenčna oznaka, ki ne izkazuje tehnične zahtevnosti GOI del, posledično pa tudi ne more predstavljati pogoja za ugotavljanje tehnične in strokovne usposobljenosti.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi pregleda citiranih pogojev za sodelovanje ugotavlja, da se naročnik v konkretnem primeru na klasifikacijo CC-SI 2012 sklicuje (izključno) v smislu opredelitve objektov, na katerih so morala biti izvedena GOI dela, da bo priglase reference mogoče šteti za ustrezne. Namesto da bi torej izrecno našteval vse objekte, na katerih so morala biti za priznanje referenc kot ustreznih izvedena GOI dela, je naročnik te objekte v okviru obravnavanih pogojev za sodelovanje opredelil z navedbo konkretne skupine (tj. skupine 113) ter konkretnega razreda (tj. razreda 1264) klasifikacije CC-SI 2012 (v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila opredeljene z navedbo številke Uradnega lista RS, v katerem je bila ta objavljena), takšen način opredelitve objektov, ki jih je v obravnavanem primeru treba šteti za relevantne z vidika priznavanja referenc, pa skladno z ZJN-3 sam po sebi ni prepovedan.

Dalje ne gre spregledati, da je skladno s pojasnili h klasifikaciji CI-SI 2012 v skupino »113-Stanovanjske stavbe za posebne družbene skupine« potrebno šteti stavbe iz razreda »11301-Stanovanjske stavbe z oskrbovanimi stanovanji« (kamor spadajo večstanovanjske stavbe s stanovanji za bivanje starejših oseb, v katerih je na razpolago vsa potrebna oskrba), poleg tega pa tudi stavbe iz razreda »11302-Stanovanjske stavbe za druge posebne družbene skupine« (kamor spadajo domovi za starejše, študentski in dijaški domovi, internati, delavski domovi, domovi za odvajanje od odvisnosti, sirotišnice, samostani, begunski centri, prehodni domovi za tujce, materinski domovi, zavetišča ipd.). Dalje je iz pojasnil h klasifikaciji CI-SI 2012 razvidno, da razred »1264-Stavbe za zdravstveno oskrbo« zajema podrazred »12640-Stavbe za zdravstveno oskrbo«, kamor spadajo stavbe za zdravstveno oskrbo in nego bolnih ter poškodovanih, univerzitetne bolnišnice, klinike, sanatoriji, bolnišnice in domovi za dolgotrajnejše zdravljenje in nego, psihiatrične bolnišnice, dispanzerji, ambulate, porodnišnice, zdravstvene posvetovalnice itd.

Iz navedenega po presoji Državne revizijske komisije sledi dvoje. Prvič, ni se mogoče strinjati z vlagateljevo navedbo, da obravnavana pogoja za sodelovanje nista vsebinsko povezana s predmetom javnega naročila. Resda ima klasifikacija CC-SI 2012 v prvi vrsti statistično-evidenčni značaj, kot to zatrjuje vlagatelj, vendar pa to ob dejstvu, da se naročnik v konkretnem primeru na klasifikacijo CC-SI 2012 sklicuje zgolj v smislu opredelitve objektov, relevantnih za priznanje referenc, za sprejem odločitve v obravnavani zadevi ne more biti bistvenega pomena. Reference so namreč po svoji naravi dokazilo, da je določen gospodarski subjekt sposoben izvesti javno naročilo v zahtevanem obsegu in kvaliteti oziroma da ima določen kader znanje ter izkušnje z izvedbo določenih del. Posledično je v obravnavani zadevi za presojo vprašanja povezanosti izpodbijanih pogojev za sodelovanje s predmetom javnega naročila bistveno, da naročnik, ki oddaja javno naročilo za prenovu prostorov dijaškega doma, v okviru katerega se bodo izvajala tudi GOI dela, z zahtevo po spornih referencah pravzaprav zahteva, da imata tako ponudnik kot kader znanje ter izkušnje v zvezi z izvedbo GOI del, ki so značilna za objekte iz razreda 1264 ali iz skupine 113 klasifikacije CC-SI 2012, v navedeno skupino pa, kot že pojasnjeno, spadajo tudi dijaški domovi. Iz tega pa sledi, da naročniku – ki v povezavi s predvideno prenovu prostorov dijaškega doma za ponudnika in kader zahteva referenco v zvezi z GOI deli na objektih iz razreda 1264 ali iz skupine 113 klasifikacije CC-SI 2012, kamor sodijo tudi dijaški domovi – v konkretnem primeru ni mogoče očitati, da je izpodbijana pogoja za sodelovanje (zaradi sklicevanja na klasifikacijo CC-SI 2012) oblikoval na način, da slednja nista povezana s predmetom javnega naročila.

In drugič, čeprav vlagatelj ne konkretizira navedbe o kršitvi načela zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), ki jo očita naročniku, posledično pa je treba to navedbo že zaradi nekonkretiziranosti zavrniti kot neutemeljeno, gre v tej zvezi vendarle dodati, da iz ugotovljenega izhaja ravno nasprotno. Kot že pojasnjeno, je namreč iz obravnavanih pogojev za sodelovanje razvidno, da je naročnik v konkretnem primeru priznavanje referenc kot ustreznih vezal ne le na množico objektov iz skupine 113 klasifikacije CC-SI 2012, temveč tudi na vse objekte, ki so v skladu z navedeno klasifikacijo uvrščeni v razred 1264. Navedeno pa pomeni, da bo naročnik – glede na dikcijo obravnavanih pogojev za sodelovanje – kot ustrezne štel vse reference ponudnika, ki bodo izkazovale ponudnikove izkušnje z izvedbo GOI del na kateremkoli objektu iz skupine 113 ali razreda 1264 klasifikacije CC-SI 2012, in vse reference kadra, ki bodo izkazovale izkušnje kadra z izvajanjem funkcije vodje del v zvezi z GOI deli na kateremkoli objektu iz skupine 113 ali razreda 1264 klasifikacije CC-SI 2012. Ob dejstvu, da bo torej naročnik za priznavanje referenc kot ustreznih upošteval množico objektov, pa je hkrati razumljivo tudi, da naročnik v okviru pogojev za sodelovanje teh objektov ni izrecno našteval, pač pa je slednje (jasno, natančno in nedvoumno) opredelil z navedbo konkretne skupine ter razreda objektov iz klasifikacije CC-SI 2012.

Glede na vse navedeno se Državna revizijska komisija ne more strinjati z navedbami vlagatelja, da je naročnik kršil določbe ZJN-3, ko se je v okviru pogojev za sodelovanje skliceval na klasifikacijo CC-SI 2012.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zatrjeval tudi, da so bili »roki neustrezno oziroma navidezno podaljšani«. Medtem ko je vlagatelj (prvič sicer šele) v vlogi z dne 20. 1. 2026 navedel, da se izpostavljene trditve nanašajo na rok za oddajo ponudbe (ne pa na druge roke, npr. rok za postavljanje vprašanj), pa niti v zahtevku za revizijo niti v vlogi z dne 20. 1. 2026 ni pojasnil, kako oziroma s kakšnim ravnanjem naj bi naročnik neustrezno (navidezno) podaljšal navedeni rok, kot tudi ni pojasnil, zakaj meni, da je bil rok za oddajo ponudb neustrezno (navidezno) podaljšan.

Iz navedenega pa sledi, da vlagatelj, na katerem je bilo trditveno-dokazno¹ breme v zvezi z zatrjevanim neustreznim (navideznim) podaljšanjem roka za oddajo ponudb, v konkretnem primeru ni izpolnil niti trditvenega (kaj šele dokaznega) bremena, posledično pa je bilo treba izpostavljene navedbe vlagatelja zavrniti kot neutemeljene.

Ob upoštevanju vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagateljevim očitkom o kršitvah naročnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ni mogoče slediti. Posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

¹ Ker ZPVPJN vprašanj v zvezi s trditveno-dokaznim bremenom ne ureja, je v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v tej zvezi potrebno uporabiti določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V zvezi s trditveno-dokaznim bremenom sta relevantna zlasti 7. in 212. člen ZPP, iz katerih izhaja dolžnost strank, da jasno, določno in konkretno navedejo dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke (trditveno breme), in predlagajo dokaze, s katerimi se zatrjevana dejstva dokazujejo (dokazno breme).

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju,
- naročniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.